

страшенъ бърборко, бои се за чехитѣ, да не се понѣмчатъ. — За политическиѣ отношения говорихме много. Изглежда, че отъ тази камара нищо нѣма да излѣзе; много приказвахме за Гърция—Мелетий е билъ тамъ, сравнение съ тамошнитѣ условия следъ освобождението.

Отидохъ у Стоилова. Арменецъ бръснарь го стрижеше и мажеше. Утре вечеръ (въ четвъртъкъ) въ митрополията ще има нѣкаква си събрание за помирение на партиитѣ, обаче повече бѣли били привлѣчени къмъ червенитѣ, отколкото червени къмъ бѣлитѣ. Селянитѣ депутати получавали по 15 фр. дневно, нечувана за тѣхъ сума, ядѣли кромидъ, лукъ и хлѣбъ и харчели едва 1 франкъ дневно; за тѣхъ било рай; обещание на радикалитѣ за намаляване на данѣцитѣ. Вечеряхъ у Горбанова. Следъ вечеря у него дойдоха гости: Стаменовъ, директоръ на тукашната 3-класна гимназия, македонецъ отъ Полянинъ, порано професоръ въ Москва, съ жена руския, съ вирнатъ носъ, но образована. Чай. Стана дума за Бончовъ; умрѣлъ съ моята история въ ржце (нѣмската). Говорихме много за Дринова. Горбановъ и Стаменовъ се произнесоха за него много неблагоприятно; мързелъ, трупане на пари, липса на инициатива; колко нѣща могѣлъ той съ личното си влияние да предотврати въ Търново и нищо не направилъ; най-после така далеко загизилъ, че препорѣчвалъ да не се избира князь въ знакъ на протестъ противъ Берлинския договоръ. Руситѣ често се чудили, какъ могѣлъ такъвъ човѣкъ като него така много да изгуби популярността, която порано наистина ималъ. Той самъ си е билъ виновенъ. На край време се скаралъ съ другитѣ и поради правописа и много се разсърдилъ, когато въ в. „Витоша“ му написали името съ ъ: „Дриновъ“. На служба подпомагалъ и намѣстялъ най-лошитѣ хора. Стояновъ много му билъ сърдитъ; и Начовичъ и други нѣкогашни негови приятели. Само Стоиловъ понѣкога го защищавалъ. Напоследѣкъ, преди заминаването му, молили го да остане, но не искалъ; накърнено честолюбие. Заминалъ съ вътрешна горчивина; въпрочемъ, ясно е, че българитѣ не умѣятъ да ценятъ неговото научно значение — та тѣ никого отъ своитѣ не оставятъ да се издигне, всичко повалятъ на земята, *nemo propheta in patria* [никой не е пророкъ въ отечеството си].

13 ноемврий, четвъртъкъ. Сутринята отидохъ у Стоилова, гдето сварихъ и Горбанова (отъ 9—10 ч. всѣки день дава урокъ), тамъ бѣше и Атанасовичъ. Разговоръ за контракта и указа: уговорихме да се направятъ три работи: 1) указъ за назначението ми, 2) указъ за отпушане на пжнитѣ ми разноски и 3) контрактъ, по съвета на Стоилова споменатъ въ указа. Князътъ самъ е казалъ, че моитѣ искания били много скромни. Работата се уреди, взаимни *felicitations* — отъ днесъ сте нашъ, ставате българинъ. Съ Стоилова следъ тоав